

Diada de la LLengua a Palma

Hem tornat a demostrar que som un poble enter i condret que mai no renuncia a donar la cara i el que calgui per la nostra llengua, la catalana.

Hem tornat a confirmar que som constructors d'il·lusions, forjadors d'entusiasmes i enginyers d'esperança per al nostre poble.

Hem tornat a fer un clam poderós i festiu a favor de la llengua amb què ens han estimat, estimam i volem seguir estimant.

Hem fet una gran mar, un autèntic oceà de compromisos i complicitats, amb el signe de la nostra parla. Una bella mar amatent que acull, una mar de llengua que no segrega; una llengua feta mar enllaçada amb tothom i amb tot allò que té a veure amb les arrels i l'ànima de les nostres illes.

Hem fet una mar de llaços i lligams per dir ben fort, clar i català que no consentirem cap més atac ni blasme a la nostra llengua, la catalana.

Hem format aquesta mar per manifestar que respondrem amb contundència, responsabilitat, seny i pacíficament a qualsevol agressió o trava al nostre dret inalienable a expressar-nos en català sempre i arreu de l'arxipèlag i dels altres Països Catalans.

Ens hem convertit en mar llaçada per proclamar sense embuts que lingüísticament no volem retornar als temps ignominiosos de la clandestinitat i de la repressió, que és on ens vol dur el nostre govern.

Ens hem fet mar per manifestar que ens mantindrem fidels per sempre més a la llengua que parlem des de fa prop de vuit-cents anys.

També hem fet aquesta mar amb la llengua nostra per dir a José Ramón Bauzá que ens escolti, que escolti aquesta veu feta mar que li exigeix que deixi d'anar en contra de la nostra llengua, dels seus parlants i de la nostra cultura.

Hem fet aquesta mar de llaços perquè el president de l'arxipèlag deixi de conflictivitzar la llengua catalana, la nostra; perquè deixi de legislar contra el seu coneixement, el seu ús i el seu prestigi; perquè no ens privi de veure TV3, que en vol clausurar la recepció per mera obstinació ideològica, perquè tècnicament és possible.

Aquesta mar de llaços és per reclamar a l'inquilí del Consolat de Mar que abandoni la torre d'ivori de la seva supèrbia i atengui la responsabilitat, el seny, la raó i la ciència.

Aquesta mar de llaços és per exigir a José Ramón Bauzá que parli, que conversi amb tots els col·lectius que ha ofès o menyspreat; que pugi al tren de l'entesa, del consens i del diàleg que mena a la plenitud democràtica.

També ens hem fet llaç de mar per Jaume Sastre, que fa vint-i-quatre dies que manté la vaga de fam a Sa Casa Llarga. Feim nostres la teva valentia i el teu sacrifici, Jaume; assumim plenament el teu repte i per això et demanam que no posis en risc extrem la teva vida. El teu coratge, Jaume, ja fa fruitat, en pots estar ben segur, per molt que la insensibilitat i la intolerància del govern que patim imposin la indiferència.

Aquesta mar de llaços ens ha de fer més forts, encara. Si ens mantenim units i fermes no hem de témer res en la recuperació de la nostra personalitat com a poble.

Un poble, el nostre, que llaura el seu futur i que no consentirà que res ni ningú dificulti aquest esforç col·lectiu. Un poble, el nostre, que lluita com qualsevol altre perquè resplendeixi i es respecti la seva dignitat.

Per tant, coratge, tossuderia i perseverança, que el futur és ben nostre.

JAUME MATEU I MARTÍ

31 de maig de 2014